

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.586/2012/6.szám

A Kúria a dr. Stiptáné dr. Csontos Mária ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Karácsony Gábor jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. június 11. napján kelt 2.K.26.218/2012/8. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 2.K.26.218/2012/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 100.000 (azaz százezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg 786.700 (azaz hétszáznyolcvanhatezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes /egyéb tevékenységei mellett/ üzletviteli tanácsadást, tanulmánykészítést, mérnöki tanácsadást számlázott különböző társaságok részére, szolgáltatásnyújtásai során alvállalkozója a M. Kft. /a továbbiakban: számlakibocsátó1/ és a P. Kft. /a továbbiakban: számlakibocsátó2/ volt. E cégek által kiállított számlák alapján a felperes 2009. október hónapban levonható adót vallott.

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Megyei Adóigazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2009. október hónapra általános forgalmi adó /áfa/ adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés megállapításai alapján a 2011. május 25. napján kelt határozatával a felperest 7.867.000 Ft -

adóhiánynak minősülő - adókülönbözet, 5.900.000 Ft adóbírság és 646.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2011. szeptember 30. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXVII. törvény /a továbbiakban: Áfa tv./ 55.§ /1/ és /2/ bekezdése, 147.§ /1/ és /2/ bekezdése, 120.§ a.) pontja, 127.§ /1/ bekezdés a.) pontja, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény /a továbbiakban: Sztv./ 15.§ /3/ bekezdése, 165.§ /2/ bekezdése, 166.§ /2/-/3/ bekezdései, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 1.§ /7/ bekezdése, 2.§ /1/ bekezdése alapján hozta meg. Az alperes a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, így különösen a felperesnek, illetve a számlakibocsátók volt ügyvezetőinek a nyilatkozatai, tanúvallomások, a számlakibocsátóknál elrendelt, de lefolytathatatlan kapcsolódó vizsgálatok, társhatóságok megkeresése alapján - kiemelten arra, hogy az alvállalkozók a saját maguk által igénybe vett alvállalkozók kilétére vonatkozóan információval nem tudtak szolgálni - azt állapította meg, hogy helytálló az elsőfokú adóhatóság azon megállapítása, miszerint a számlakibocsátók által kiállított számlákban megjelölt gazdasági események nem a feltüntetett felek között és módon valósultak meg, azaz a gazdasági események számlák szerinti megvalósulása bizonyítottan nem történt meg. A tartalmilag hiteltelen számla esetén adózó a kellő körtekintésre alappal nem hivatkozhat. A hiteltelen bizonylatokra adózó adólevonási jogot nem alapíthat. Az alperes hangsúlyozta, hogy az adóhatóság kizárólag a számlakibocsátás ténye miatt fogadta el a felperes által kibocsátott számlák áfa tartalmát.

A felperes keresetében az adóhatározatok hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az adóhatóság a tényállást nem, illetve hiányosan tárta fel, a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen értékelte, amelyből következően jogsértő határozatokat hozott. A revízió részére átadott, a munkák megvalósulását igazoló bizonyítékok egyértelműen a gazdasági esemény megvalósulását és adólevonási joga gyakorlásának jogszerűségét bizonyítják.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint az adóhatározatok bírósági felülvizsgálata iránti perben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 164.§ (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett igazolnia az alperes bizonyítékokon alapuló megállapításával szemben, hogy az általa befogadott számlák alakilag és tartalmilag hitelesek, helytállóak. Kiemelte, hogy az elsősorban informatikai munkákra az alvállalkozókkal felperes az ügyvezetőjének testvérén keresztül tartotta a kapcsolatot, akinek azonban nem volt informatikai végzettsége. A számlakibocsátó volt ügyvezetője elmondta, hogy számítástechnikai profilú céggént ilyen végzettségük nem volt, alvállalkozóknak adták ki a munkákat, azokat

azonban megnevezni nem tudta. A számlakibocsátó² volt ügyvezetője alkalmazottakat nem tudott megnevezni, alvállalkozónak a számlakibocsátó¹-et nevesítette. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy felperes által benyújtott CD-k csak a munkákat tartalmazták, az alvállalkozók adatai, elérhetőségei nem voltak rajtuk. A számlák tartalmi hitelessége az alperes által megállapított tényállás, tanúmeghallgatások, székhely megkeresések, címmegállapítások alapján megdőlt, figyelemmel arra is, hogy az alvállalkozók nem rendelkezhetek a vonatkozó időszakban a szolgáltatások teljesítéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel, illetve e feltételnek megfelelő alvállalkozót megnevezni sem tudtak. A perbeli számlák szerinti munkálatok természetes személyek fizikai tevékenységei, amelyeket egy számlakibocsátó gazdasági társaság tevékenységeként akkor lehet megállapítani, ha a konkrétan beazonosítható természetes személyek e gazdasági társasággal valamilyen jogviszonyban álltak. A számlák tartalmi hitelességéhez nem elegendő pusztán az okiratok kiállítása. A felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, az általa befogadott számlák tartalmilag hiteltelen voltát nem cáfolta meg, nem bizonyította, hogy a munkálatokat ténylegesen kik végezték, illetve hogy a számlakibocsátók a számlában megjelölt munkát végezték-e. Az alperes megállapításaival és annak jogkövetkezményeként a döntéseivel az elsőfokú bíróság így teljes körűen egyet értett.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését, és elsődlegesen jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát, másodlagosan a határozatok hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint jogsértő az ítélet, mert az adóhatározatokat az elsőfokú bíróságnak hatályon kívül kellett volna helyeznie. Az alperes nem tett eleget sem az Art. 97.§ /4/ bekezdésében, sem a Ket. 50.§ /1/ bekezdésében foglalt tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségeinek. Hivatkozott felperes az Európai Unió Bíróságának magyar ügyben meghozott 2012. június 21-ei döntésére, kifejtve, hogy az adólevonási jog az áfamechanizmus szerves része és főszabály szerint nem korlátozható.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

Rögzíti a Kúria, hogy a Kfv.I.35.591/2012/5. számú ítéletében a Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 2.K.26.219/2012/8. számú ítéletét hatályában fenntartotta, amely törvényszéki ítélet jogszerűnek minősítette az adóhatározatokat a felperes 2009. decemberi adólevonásainak elutasítása körében a számlakibocsátó¹ és a számlakibocsátó² számlái vonatkozásában.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a Pp. XX. fejezetének speciális szabályai alapján közigazgatási perben a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt a Pp. 3.§ /1/ bekezdése, 121.§ /1/ bekezdés c.) pontja, 330.§ /2/ bekezdése alapján.

A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási /Pp. 260.§/, jogkérdésben felülvizsgálati /Pp. 270.§/ kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ /2/ bekezdés, 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályként a Pp. egy jogszabályhelyét sem jelölte meg, álláspontja szerint „az adóhatósági határozat és az azt hatályban tartó ítélet ellentétes” az Art. 97.§ /4/ bekezdésében és a Ket. 50.§ /1/ bekezdésében foglaltakkal. Az Art. 97.§ /4/ bekezdése értelmében az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, kivéve, ha törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi. Az Art. 5.§ /1/ bekezdése szerint a Ket. akkor alkalmazandó jogszabály adóügyekben, ha az Art. másként nem rendelkezik. Az Art. szabályozza az adóhatóság kötelezettségét a tényállás felderítése és bizonyítása körében, ezért elsődlegesen és helyesen az adóhatóság az Art. 97.§ /4/ bekezdését alkalmazta. A Ket. 50.§ /1/ bekezdése is akként rendelkezik, hogy a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni, ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

Az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen és pontosan rögzítette a közigazgatási eljárásban lefolytatott bizonyítási eljárást, az előtárt bizonyítékokat, okszerűen és logikusan megindokolta azon megállapítását, hogy az adóhatóság döntését az Art. 97.§ /4/ bekezdésének sérelme nélkül hozta meg.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt; a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, azonban jogszabályhellyel alátámasztottan ilyen jogsértést a felperes felülvizsgálati kérelme nem tartalmazott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen rögzítette az adóhatározatokban, a felperes keresetben foglaltakat, nemcsak

megjelölte, hanem idézte is az irányadó jogszabályokat, alkalmazásukhoz – a tényállással való összevetés alapján – pontos és helytálló magyarázatot adva. Az elsőfokú bíróság jogi álláspontját kimunkálta, részletesen megindokolta döntését. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a felülvizsgálati kérelem keretei között, a felperes által megjelölt jogszabályokat nem sértve, jogszerű.

Kiemeli a Kúria, hogy felperesnek a perben a Pp. 3.§ /3/ bekezdése, 164.§ /1/ bekezdése alapján a keresetét bizonyítania kell, azon előadását, hogy a bíróság által felülvizsgálni kért közigazgatási határozatok jogsértőek, bizonyítékokkal igazolnia szükséges. Míg a közigazgatási eljárásban a fél előadása az Art. 97.§ /5/ bekezdése értelmében bizonyíték, addig a perben a Pp. 324.§ /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 166.§ /1/ bekezdése alapján nem, azaz állításait felperes bizonyítani köteles.

A Kúria álláspontja az a felülvizsgálati kérelem keretei között, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 164.§ /1/ bekezdése és a 206.§ /1/ bekezdése helytálló értelmezésével és alkalmazásával a felperes nem bizonyított keresetét jogszerűen utasította el, a felülvizsgálati kérelem alapján a jogerős ítéletben eljárási vagy anyagi jogi jogszabálysértés nem volt megállapítható.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Kúria a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték mértékéről és viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2013. október 3.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró